

Babası hizmete karşı olan bir Nur talebesinin yapması gereken şey nedir, hangisi önceliklidir?

İnsanın üzerinde birçok haklar vardır ki; insan bu haklara riayet etmekle mükelleftir. **İnsanın üzerindeki en büyük hak; Allah'ın hakkıdır.** Bu hak; ancak onun emir ve yasaklarına uymak ile ifa edilebilir. Şayet diğer haklar, Allah'ın hakkı ile çatışıyor ise, üslubu ile yani kırmadan dökmeden, Allah'ın hakkı öncelik olarak ifa edilir, bu haklardan taviz vermek doğru olmaz.

İnsanın üzerindeki ikinci büyük hak ise; anne baba hakkıdır. Her insan anne ve babasına karşı hürmet ve hizmet etmekle mükelleftir. Fikri, dini inancı ne olursa olsun, anne ve babanın evladı üzerindeki hakkı daimidir değişmez. Lakin anne ve baba açıktan evladına dinini yaşamakta engel çıkarıyor ise, evlat bu noktada anne ve babaya itaat etmez. Zira Allah'a itaatin gerekli olduğu yerde, kula itaat edilmez, bu önemli bir İslam prensibidir. Ama diğer noktalarda itaati devam ediyor. Yani evladın nasıl olsa benim annem veya babam inançsız insanlar, ben onlara hiçbir noktada itaat etmem, onlara saygı göstermem gerekmez, demeye hakkı yoktur. İnsan hem Allah'a hem de anne ve babasına itaat etmekle yükümlüdür, şayet ikisi arasında çakışma olursa öncelik; Allah'a itaat etmektir.

Bizim bu hususta öncelikli vazifemiz; yumuşak ve kavli leyyin bir şekilde anne ve babamıza iman hakikatlerini ulaştırmamızdır. Yani onların hidayeti için güzelce gayret etmemiz gerekir. Bu gayret ister tavır ve ahlakla olur, ister söz ve ilim ile olur.

Şayet baba inançlı, ama meslek noktasından evladına tavır alıyor ise, daha da dikkatli ve yumuşak bir üslup kullanmak iktiza eder. Yani hal ve tavırlar ile ona bazı mesajlar vermek daha kuvvetli ve tesirli bir yol olur. Öfke ve kızgınlık ortamında değil, güzel ve yumuşak bir ortamda ona Üstad ve Risale-i Nurlar anlatılmalıdır. Bazen zaman ve zemin söylenen sözden daha çok önem arz eder.